YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

7 päivänä kesäkuuta 2007 *

Asiassa T-346/06 R,

Industria Masetto Schio Srl (IMS), kotipaikka Schio (Italia), edustajinaan asianajajat F. Colonna ja T. Romolotti,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään C. Zadra ja D. Lawunmi,

vastaajana,

jossa on kyse hakemuksesta, joka koskee Ranskan viranomaisten antamasta, tiettyihin IMS-merkkisiin mekaanisiin puristimiin liittyvästä kiellosta 6.9.2006 annetun komission lausunnon K(2006) 3914 täytäntöönpanon lykkäämistä,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Oikeussäännöt, tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

1 Koneita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22.6.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/37/EY (EYVL L 207, s. 1) 2 artiklan 1 kohdassa, jota sovelletaan käsiteltävänä olevaan asiaan, säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat koneet tai turvakomponentit voidaan saattaa markkinoille ja ottaa käyttöön ainoastaan, jos ne eivät vaaranna henkilöiden, ja joissain tapauksissa kotieläinten, terveyttä ja turvallisuutta eivätkä omaisuutta silloin, kun ne ovat asianmukaisesti asennettuja ja ylläpidettyjä ja kun niitä käytetään niille suunniteltuun tarkoitukseen.

2 Direktiivin 98/37 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää – – direktiivin säännösten mukaisten koneiden tai turvakomponenttien saattamista markkinoille ja ottamista käyttöön alueellaan".

3 Direktiivin 98/37 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos jäsenvaltio toteaa, että koneet, joissa on CE-merkintä, tai turvakomponentit, joita seuraa EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja joita käytetään suunnitellun tarkoituksen mukaisesti, ovat omiaan vaarantamaan henkilöiden ja joissain tapauksissa kotieläinten tai omaisuuden turvallisuuden, sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet koneiden tai turvakomponenttien poistamiseksi markkinoilta, niiden markkinoille saattamisen, käyttöön ottamisen tai käytön kieltämiseksi taikka niiden vapaan liikkuvuuden rajoittamiseksi. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viipymättä tällaisesta toimenpiteestä ja perusteltava päätöksensä.

4 Direktiivin 98/37 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komissio kuulee asianomaisia osapuolia viipymättä. Jos komissio näitä kuultuaan katsoo, että toimenpide on perusteltu, se ilmoittaa siitä heti aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle ja muille jäsenvaltioille. Jos komissio neuvottelujen päätyttyä katsoo, että toimenpide ei ole perusteltu, se ilmoittaa siitä heti aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle ja valmistajalle tai yhteisöön sijoittautuneelle valmistajan edustajalle. Jos 1 kohdassa tarkoitettu päätös perustuu standardeissa oleviin puutteellisuuksiin ja jos päätöksen tehnyt jäsenvaltio pitää kiinni kannastaan, komissio ilmoittaa tästä heti komitealle 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen aloittamiseksi.

5 Ranskan tasavalta antoi 8.8.2001 komissiolle tiedoksi 27.6.2001 tehdyn ministeriöiden välisen päätöksen, joka koskee tiettyjen kantajan valmistamien metallien kylmäkäsittelyyn tarkoitettujen IMS-merkkisten puristimien markkinoille saattamisen ja käytön kieltämistä (jäljempänä 27.6.2001 tehty päätös).

6 Kyseisessä 27.6.2001 tehdyssä päätöksessä kiellettiin ottamasta käyttöön ja käyttämästä jo valmistettuja IMS-merkkisiä mallia P40VE, P40VEI, P50VE ja P50VEI olevia puristimia, jotka olivat saaneet Agenzia nazionale certificazione componenti e prodottin (ANCCP, komponenttien ja tuotteiden sertifioinnista vastaava kansallinen toimisto) antaman EY-tarkastustodistuksen, paitsi jos ne oli

saatettu työlain R. 233-84 §:ssä käyttöönotettujen työvälineisiin sovellettavien teknisten määräysten mukaisiksi, sekä saattamasta markkinoille, ottamasta käyttöön ja käyttämästä IMS-merkkisiä mallia P40VE, P40VEI, P50VE ja P50VEI olevia puristimia, jotka olivat saaneet Istituto certificazione europea prodotti industrialin (ICEPI, teollisuustuotteiden eurooppalaisesta sertifioinnista vastaava kansallinen laitos) antaman EY-tarkastustodistuksen.

7 Conseil d'État (Ranska) kumosi 27.6.2001 tehdyn päätöksen 4.12.2002 antamallaan tuomiolla.

8 Ranskan viranomaiset lähettivät komissiolle 8.4.2005 päivätyn kirjeen. Tässä kirjeessä Ranskan viranomaiset toteavat seuraavaa:

"– – Euroopan komissio ilmoitti 2.3.2004 päivätyssä kirjeessä Ranskan viranomaisille, että riippumaton asiantuntija oli määrätty tutkimaan edellä mainittujen IMS-merkkisten puristimien vaatimustenmukaisuutta. Tämän tutkimuksen johdosta odotettiin asiantuntijaraporttia vuoden 2004 huhtikuuhun mennessä.

Tänään Ranskan viranomaiset vetoavat kunnioittavasti uudelleen Euroopan komissioon, jotta direktiivin 98/37 7 artiklassa säädetty kuulemismenettely todella aloitettaisiin.

3. Pyynnön kiireellisyys

Ranskan viranomaiset tuovat komission tietoon uuden tosiseikan. Kyseinen valmistaja on nimittäin nostanut vahingonkorvauskanteen toimivaltaisessa kansalli-

sessa tuomioistuimessa julkisen vallan tekemän virheen perusteella, vaikka Euroopan komissio ei ole antanut lausuntoaan siitä, onko Ranskan tiettyjä IMS-merkkisiä puristimia vastaan toteuttama suojatoimenpide perusteltu vai ei.

Kyseisen suojamenettelyn (josta säädetään direktiivin 7 artiklassa) käsittelyssä Ranskan viranomaiset haluavat korostaa, että ne ovat aina noudattaneet yhtäältä direktiivin 98/37 säännöksiä ja toisaalta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen määräyksiä. Tämän vuoksi ne toivovat, että Euroopan komission lausunto voidaan toimittaa niille mahdollisimman pian.

4. Yhteisön oikeuteen nähden ongelmallinen tilanne

Se, että yhteisön vastaus tällä hetkellä puuttuu, asettaa Ranskan viranomaiset hankalaan tilanteeseen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 226 artiklan määräyksiin nähden. Tämän artiklan mukaan on nimittäin ainoastaan Euroopan komission tehtävänä todeta, onko jäsenvaltion toteuttama suojatoimenpide perusteltu.

Jos näyttää siltä, että suojalauseke ei ole perusteltu, on siis tarvittaessa komission tehtävänä kehottaa asianomaista jäsenvaltiota kumoamaan kansallinen toimenpiteensä ja myös turvautua Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 226 artiklan mukaiseen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaan menettelyyn.

Pelkästään tämän menettelyn perusteella valmistaja, jota oikeudeton toimenpide koskee, voi näin ollen nostaa kanteen tuomioistuimessa korvauksen saamiseksi aiheutuneesta vahingosta.

5. Ranskan valtion vastuu

Jotta Ranskan valtio voisi täyttää velvollisuutensa henkilöiden turvallisuuden ja terveyden osalta mutta myös jotta se voisi varmistaa puolustuksensa edellä mainitun kansallisen kanteen osalta, Ranskan viranomaiset pyytävät Euroopan komissiota toimittamaan niille jäljennöksen asiantuntijaraportista, joka koskee tiettyjen IMS-merkkisten mekaanisten puristinten vaatimustenmukaisuuden arviointia."

9 Komissio tutki kyseiset toimenpiteet ja katsoi tutkimuksen päätyttyä 6.9.2006 antamassaan lausunnossa K(2006) 3914 (jäljempänä riidanalainen toimi), että 27.6.2001 tehty päätös oli osittain perusteltu, samalla kun se hylkäsi erilaiset oletukset vaatimustenvastaisuudesta, joihin Ranskan viranomaiset olivat vedonneet.

10 Kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.12.2006 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen riidanalaisen toimen kumoamiseksi sekä vahingonkorvauskanteen.

11 Kantaja esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 18.1.2007 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla EY 242 artiklan nojalla nyt käsiteltävänä olevan välitoimihakemuksen, jolla pyritään riidanalaisen toimen täytäntöönpanon lykkäämiseen.

12 Komissio esitti 19.2.2007 kirjalliset huomautuksensa käsiteltävänä olevasta välitoimihakemuksesta. Komissio vaatii, että täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus hylätään ja kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Asianosaisten suulliset huomautukset kuultiin 1.3.2007 pidetyssä kuulemistilaisuudessa.

14 Kiireellisyyttä koskevien lisätietojen esittämistä koskevan pyynnön johdosta kantaja toimitti asiakirjan, jonka kirjaamo kirjasi saapuneeksi 9.3.2007.

15 Komissio esitti huomautuksensa näistä lisätiedoista asiakirjassa, jonka kirjaamo kirjasi saapuneeksi 16.3.2007.

Oikeudellinen arviointi

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi EY 242 artiklan ja EY 225 artiklan 1 kohdan määräysten nojalla määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimihakemuksissa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris).

18 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimista päättävä tuomioistuin voi lykätä täytäntöönpanoa ja määrätä muista välitoimista, jos on selvitetty, että niistä määrääminen on ensi arviolta tosiasiallisesti ja oikeudellisesti perusteltua (fumus boni juris) ja että ne ovat kiireellisiä siinä mielessä, että kantajan etuja koskevan

vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi on tarpeen, että näistä toimista määrätään ja niiden vaikutukset alkavat jo ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu. Välitoimista päättävän tuomioistuimen on myös tilanteen mukaan vertailtava esillä olevia intressejä (asia C-377/98 R, Alankomaat v. parlamentti ja neuvosto, määräys 25.7.2000, Kok. 2000, s. I-6229, 41 kohta; asia C-445/00 R, Itävalta v. neuvosto, määräys 23.2.2001, Kok. 2001, s. I-1461, 73 kohta ja asia T-310/06 R, Unkari v. komissio, määräys 16.2.2007, 19 kohta).

19 Tässä kokonaisarvioinnissa välitoimista päättävällä tuomioistuimella on laaja harkintavalta ja se voi asian ominaispiirteiden perusteella vapaasti päättää, miten ja millaisessa järjestyksessä se tutkii nämä erilaiset edellytykset, sillä yhteisön oikeudessa ei ole oikeussääntöä siitä, miten tuomioistuimen olisi arvioitava sitä, onko asiassa tarpeen määrätä välitoimia (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 23 kohta).

20 Nyt esillä olevaa välitoimihakemusta on tarkasteltava edellä mainittujen seikkojen valossa.

Tutkittavaksi ottaminen

Pääasian kanteen tutkittavaksi ottaminen ensi arviolta

– Asianosaisten lausumat

21 Komissio väittää, että kumoamiskanteen, johon käsiteltävänä oleva välitoimihakemus liittyy, tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi siltä osin kuin

riidanalainen toimi ei ole toimenpide, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka vaikuttavat kantajan etuihin muuttamalla selvästi tämän oikeudellista asemaa.

22 Lisäksi komissio esittää, että vaikka oletettaisiin, että riidanalaisella toimella voi olla tällaisia vaikutuksia, se ei kuitenkaan koske kantajaa suoraan.

23 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukainen edellytys siitä, että riitautetun toimen on koskettava luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä suoraan, edellyttää näet sitä, että sillä on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan ja ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan yhteisön lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista.

24 Direktiivillä 98/37 perustetulla järjestelmällä on komission mukaan muun muassa seuraavat ominaispiirteet.

25 Ensinnäkin jäsenvaltion, joka toteuttaa toimenpiteitä direktiivin 98/37 7 artiklan 1 kohdan nojalla, on ilmoitettava niistä komissiolle. Komission mukaan näistä toimenpiteistä ilmoittaminen ei kuitenkaan ole lykkäävä edellytys niiden vaikutuksille. Kun toimenpiteet on toteutettu, ne ovat välittömästi sovellettavissa sen jäsenvaltion alueella, joka on ne toteuttanut.

26 Toiseksi direktiivissä 98/37 säädetyssä menettelyssä ei säädetä mistään määräajasta, jossa komission olisi päätettävä toimenpidettä koskeva tutkimuksensa. Komission

mukaan sen on ainoastaan todettava "heti", onko sille ilmoitettu toimenpide perusteltu. Tämä toteaminen on mahdollista vasta 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kuulemisen jälkeen, kun komission käytettävissä ovat kaikki tarvittavat tekniset tiedot.

27 Kolmanneksi komissio on sitä mieltä, että jos se katsoo, että toimenpide ei ole perusteltu, sen on ainoastaan ilmoitettava siitä asianomaiselle jäsenvaltiolle, jotta tämä peruuttaisi kyseessä olevan toimenpiteen, sekä osapuolelle, jota asia koskee, jotta tällä olisi käytettävissään täydentävä tieto toimenpiteen riitauttamiseksi kansallisessa tuomioistuimessa. Komission lausunto ei siis ole luonteeltaan sellainen, että se sinänsä keskeyttäisi kansallisen toimenpiteen vaikutukset.

28 Neljänneksi komissio katsoo, että jos toimenpide on perusteltu, sen on ainoastaan ilmoitettava siitä asianomaiselle jäsenvaltiolle sekä kaikille muille jäsenvaltioille, jotta nämä tutkisivat, onko tarpeen toteuttaa samanlaisia toimenpiteitä turvallisuuden ja terveyden suojelemiseksi. Myöskään tässä tapauksessa komission lausunnolla ei siten sinänsä ole rajoittavia vaikutuksia kyseisten koneiden kauppaan jäsenvaltioissa.

29 Viidenneksi komissio esittää, että lausuntoa, jonka nojalla se katsoo toimenpiteen perusteluksi, ei julkaista Euroopan unionin virallisessa lehdessä eikä se käynnistä jäsenvaltioiden välillä sen toimenpiteen, johon lausunnossa viitataan, vastavuoroisen tunnustamisen mekanismia. Kysymyksessä oleva lausunto ei näet ole välittömästi sovellettavissa kaikissa jäsenvaltioissa.

30 Kantaja katsoo, että pääasian kanne on otettava tutkittavaksi.

– Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

31 On korostettava, että vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sitä, voidaanko pääasian kanne ottaa tutkittavaksi, ei lähtökohtaisesti saa tutkia välitoimimenettelyssä, jotta ei otettaisi ennalta kantaa asiakysymykseen, on kuitenkin niin, että toimen täytäntöönpanon lykkäystä koskeva hakemus voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos hakija näyttää toteen, että on tiettyjä seikkoja, joiden perusteella voidaan ensi arviolta päätellä, että se pääasian kanne, johon hänen välitoimihakemuksensa liittyy, voidaan ottaa tutkittavaksi, jottei hakija voisi välitoimihakemuksella saada sellaisen toimen täytäntöönpanoa lykätyksi, jota yhteisöjen tuomioistuin ei sittemmin kumoa, koska kanne jätetään tutkimatta asiakysymyksen osalta (asia C-329/99 (P)R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 18.11.1999, Kok. 1999, s. I-8343, 89 kohta ja asia T-37/04 R, määräys 7.7.2004, Região autónoma dos Açores v. neuvosto, Kok. 2004, s. II-2153, 108 kohta).

32 Välitoimimenettelyn kiireellisyyden vuoksi sitä, voidaanko pääasian kanne ottaa tutkittavaksi, voidaan väistämättä tutkia vain pintapuolisesti (asia C-300/00 P(R), Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa ym. v. neuvosto, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8797, 35 kohta ja edellä 31 kohdassa mainittu asia Região autónoma dos Açores v. neuvosto, määräyksen 109 kohta).

33 Sitä, voidaanko pääasian kanne ottaa tutkittavaksi, voidaan välitoimihakemuksen yhteydessä nimittäin arvioida vain alustavasti siinä tarkoituksessa, että selvitetään, onko kantaja esittänyt riittävästi sellaisia seikkoja, joiden vuoksi on ensi arviolta perusteltua katsoa, ettei pääasian kanteen tutkittavaksi ottamista ole pidettävä mahdottomana. Välitoimista päättävä tuomioistuin saa vain siinä tapauksessa, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamista voidaan pitää täysin mahdottomana, todeta, että sitä ei oteta tutkittavaksi. Muutoin se, että tutkittavaksi ottaminen ratkaistaisiin välitoimimenettelyssä silloin, kun tutkittavaksi ottaminen ei ole ensi arviolta täysin

mahdotonta, johtaisi siihen, että ratkaisuun, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa pääasiassa, otettaisiin ennalta kantaa (asia T-342/00 R, Petrolessence ja SG2R v. komissio, määräys 17.1.2001, Kok. 2001, s. II-67, 17 kohta; yhdistetyt asiat T-195/01 R ja T-207/01 R, Government of Gibraltar v. komissio, määräys 19.12.2001, Kok. 2001, s. II-3915, 47 kohta ja edellä 31 kohdassa mainittu asia Região autónoma dos Açores v. neuvosto, määräyksen 110 kohta).

34 Käsiteltävänä olevassa asiassa komissio väittää ensinnäkin, että pääasian kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska riidanalainen toimi on sen lausunto, jossa se ottaa kantaa kansalliseen toimenpiteeseen, ja koska kyseinen toimi ei näin ollen ole päätös, jolla on sitovia oikeusvaikutuksia.

35 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimia tai päätöksiä, jotka voivat olla EY 230 artiklassa tarkoitetun kumoamiskanteen kohteena, ovat ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttamalla tämän oikeusasemaa selvästi (asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, Kok. Ep. VI, s. 231, 9 kohta ja asia C-147/96, Alankomaat v. komissio, tuomio 22.6.2000, Kok. 2000, s. I-4723, 25 kohta). Sen ratkaisemiseksi, onko riidanalaisella toimella kyseisiä vaikutuksia, on tarkastelun kohteeksi otettava sen asiasisältö. Sitä vastoin muodolla, jossa toimet tai päätökset on tehty, ei ole lähtökohtaisesti merkitystä siltä osin kuin on kysymys mahdollisuudesta riitauttaa ne kumoamiskanteella (em. asia IBM v. komissio, tuomion 9 kohta).

36 Tältä osin on ensiksi huomattava, että komissio on antanut toimelle, jonka täytäntöönpanon lykkäämistä vaaditaan, otsikon "Komission lausunto".

37 On kuitenkin todettava, että direktiivin 98/37 7 artiklan 2 kohdassa ei ole käytetty sanaa "lausunto" tai vastaavaa termiä. Sitä vastoin siinä säädetään, että "jos komissio näitä kuultuaan katsoo, että toimenpide on perusteltu, se ilmoittaa siitä heti aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle ja muille jäsenvaltioille".

38 Toiseksi on korostettava, että komissio toteaa riidanalaisen toimen 1 kohdassa, että sen "on asianomaisia osapuolia kuultuaan otettava kantaa siihen, ovatko kyseiset toimenpiteet perusteltuja vai eivät", ja että "jos toimenpide katsotaan perustelluksi, sen on ilmoitettava siitä jäsenvaltioille, jotta nämä voivat toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet kyseessä olevan koneen suhteen".

39 Näiden seikkojen perusteella ja direktiivin 98/37 rakenne ja tarkoitus huomioon ottaen on yhtäältä huomattava, että komissiolla näyttää ensi silmäyksellä direktiivin 98/37 7 artiklan säännösten nojalla olevan velvollisuus eikä pelkkä mahdollisuus ottaa kantaa sille ilmoitettuun kansalliseen toimenpiteeseen. On yhtäältä korostettava, että näyttää myös ensi arviolta siltä, että komissiolla ei ole velvollisuutta ottaa kantaa suunniteltuun toimenpiteeseen vaan jäsenvaltion toteuttamaan kansalliseen toimenpiteeseen, joka rajoittaa kyseessä olevien koneiden vapaata liikkuvuutta.

40 Lisäksi on muistutettava, että direktiivin 98/37 2 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat koneet ja turvakomponentit voidaan saattaa markkinoille ja ottaa käyttöön ainoastaan, jos ne eivät vaaranna henkilöiden, ja joissain tapauksissa kotieläinten, terveyttä ja turvallisuutta eivätkä omaisuutta.

41 Näin ollen ei voida ensi arviolta sulkea pois sitä, että jos komissio antaa jäsenvaltioille tiedoksi toimen, jossa se toteaa, että kansallisen toimenpiteen kohteena olevat koneet vaarantavat henkilöiden, ja joissain tapauksissa kotieläinten, terveyden ja turvallisuuden tai omaisuuden, ja ilmoittaa siitä muille jäsenvaltioille direktiivin 98/37 7 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti, näiden tehtävänä on tämän jälkeen toteuttaa direktiivin 98/37 2 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikki tarvittavat toimenpiteet koneiden tai turvakomponenttien poistamiseksi markkinoilta, niiden markkinoille saattamisen ja niiden käyttöön ottamisen kieltämiseksi tai niiden vapaan liikkuvuuden rajoittamiseksi.

42 Näin ollen välitoimista päättävän tuomarin ei ole mahdollista sulkea tässä vaiheessa pois sitä, että komission toteamus jäsenvaltion direktiivin 98/37 7 artiklan 1 kohdan nojalla toteuttaman kansallisen toimenpiteen perusteltavuudesta ja tämän tiedon toimittaminen muille jäsenvaltioille kyseisen direktiivin 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti muuttavat selvästi niiden koneiden valmistajan oikeusasemaa, joita komission toimi koskee, estämällä näiden koneiden myyntiin saattamisen ja käyttöön ottamisen kyseisen toimen kohteena olevien jäsenvaltioiden markkinoilla. Niin muodoin ei voida sulkea pois ensi arviolta sitä, että komission toimella voi olla sitovia oikeusvaikutuksia kyseisessä toimessa tarkoitettujen koneiden valmistajaan.

43 Komission väitteet on hylättävä myös muilta osin.

44 Ensinnäkin komissio näet toteaa, että "se, ettei jäsenvaltio toteuta samankaltaisia toimenpiteitä komission lausunnon tiedoksiantamisen johdosta, voisi tosin olla jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn kohteena perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla mutta ei kuitenkaan edellä mainitun lausunnon noudattamatta jättämisen vaan direktiivin asian kannalta merkityksellisten säännösten rikkomisen perusteella".

45 Ilman, että on tarpeen tämän välitoimihakemuksen yhteydessä ottaa kantaa oikeusperustaan, johon mahdollinen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne voisi perustua, on riittävää huomauttaa, että komissio myöntää siten, että muilla jäsenvaltioilla on sen lausunnon antamisen johdosta velvoite.

46 Toiseksi on huomattava, että se, että kansallisen toimenpiteen vastavuoroista tunnustamista ei tapahdu, kuten komissio väittää, johtuu ensi arviolta siitä, että komission tehtävänä on suorittaa kansallisen toimenpiteen perusteltavuuden arviointi ja että sen tehtävänä on kyseisen tarkastelun jälkeen arvioida, onko toimenpide perusteltu, osittain perusteltu vai perusteeton.

47 Kolmanneksi komissio väittää, että sen lausunto ei ole luonteeltaan sellainen, että se sinänsä keskeyttäisi direktiivin 98/37 7 artiklan 1 kohdan perusteella sille ilmoitetun kansallisen toimenpiteen vaikutukset, ja että asianomaisen yrityksen asiana on kääntyä kansallisen tuomioistuimen puoleen toimenpiteen peruuttamiseksi. Vaikka ensi arviolta vaikuttaa siltä, että komissiolla ei ole toimivaltaa julistaa kansallista toimenpidettä kumotuksi, koska ainoastaan kansallisella tuomioistuimella on tällainen valtuus, komissio ei voi kuitenkaan nojautua tähän toimivallan puuttumiseen sen osoittamiseksi, että toimi, jossa se ottaa kantaa kansallisen toimenpiteen pätevyyteen, ei ole luonteeltaan päätös. Sitä paitsi ei voida ensi arviolta sulkea pois sitä, että komissio voi myös aloittaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn jäsenvaltiota vastaan, jos riidanalaista toimenpidettä ei peruuteta tai kumota sen lausunnon johdosta.

48 Toiseksi on tutkittava, onko kantaja esittänyt seikkoja, joiden avulla voidaan ainakin ensi arviolta osoittaa, ettei ole suljettu pois, että sillä on EY 230 artiklan neljännen kohdan perusteella asiavaltuus ryhtyä oikeudellisiin toimenpiteisiin siinä tarkoituksessa, että riidanalainen toimi kumottaisiin osittain.

49 Komissio nimittäin väittää pääasiallisesti yhtäältä, että ainoastaan jäsenvaltioiden mahdollisesti toteuttamat toimenpiteet voivat vaikuttaa kantajaan, ja toisaalta, että jäsenvaltioilla oli harkintavaltaa riidanalaisen toimen täytäntöönpanon osalta.

50 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaisen kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytys siitä, että toimen on koskettava kantajaa suoraan, edellyttää sitä, että riitautetulla yhteisön toimella on välittömiä vaikutuksia kantajan oikeusasemaan ja ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan yhteisön lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista. Tämä merkitsee sitä, että jos toimenpiteet, joihin jäsenvaltion on ryhdyttävä sellaisen yhteisön toimen toimeenpanemiseksi, jonka toimielin osoittaa jäsenvaltioille, ovat luonteeltaan automaattisia tai jos tavalla tai

toisella kyseessä olevan toimen seuraukset eivät jätä sijaa epäilylle, toimi koskee suoraan kaikkia henkilöitä, joihin nämä toimenpiteet vaikuttavat. Jos toimessa sen sijaan jätetään jäsenvaltiolle mahdollisuus ryhtyä tai olla ryhtymättä toimenpiteisiin tai jos siinä ei velvoiteta sitä toimimaan tietyllä tavalla, nimenomaan jäsenvaltion toiminta tai toimimatta jättäminen koskee suoraan henkilöä, johon vaikutetaan, eikä toimi sellaisenaan (asia T-137/04, Mayer ym. v. komissio, määräys 22.6.2006, Kok. 2006, s. II-1825, 58 ja 59 kohta).

51 Se, että komission toimi vaatii kansallisia soveltamistoimenpiteitä, ei näytä ensi arviolta sovellettavia säännöksiä luettaessa – ja toisin kuin komissio väittää – merkitsevän sitä, että jäsenvaltiot voivat tutkia, onko tarpeen toteuttaa samankaltaisia toimenpiteitä kuin komission perustelluksi katsoma kielto. Vaikuttaa nimittäin ensi arviolta siltä, että nimenomaan komissio arvioi tarpeen toteuttaa tällaisia toimenpiteitä, ja jäsenvaltioilla näyttää olevan tämän jälkeen velvollisuus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joita tällainen toteaminen edellyttää, eli poistaa markkinoilta koneet eikä sallia niiden saattamista markkinoille tai niiden käyttöön ottamista, jos ne vaarantavat henkilöiden turvallisuuden ja terveyden direktiivin 98/37 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

52 Näin ollen on todettava, ettei ole mahdotonta, että jäsenvaltioilla ei ole ensi arviolta lainkaan harkintavaltaa, jos niille on osoitettu toimi, jossa komissio ilmoittaa niille direktiivin 98/37 7 artiklan 2 kohdan nojalla, että kansallinen toimenpide, jolla kielletään tiettyjen koneiden markkinoille saattaminen tai liikkeelle laskeminen, on perusteltu tai osittain perusteltu. Jäsenvaltioilla, joille toimi on osoitettu, ei näytä olevan ensi arviolta muuta mahdollisuutta kuin estää sellaisten koneiden markkinoille saattaminen tai käyttöön ottaminen, joita tarkoitetaan komission toimessa, jossa todetaan kansallinen toimenpide perustelluksi.

53 Lisäksi on hylättävä komission perustelut, joiden mukaan siinä tapauksessa, ettei jäsenvaltio totea mitään vaaraa sen alueella olevien koneiden osalta, koska valmistaja on esimerkiksi tehnyt tarvittavat muutokset, sen tehtävänä ei olisi toteuttaa rajoitustoimenpiteitä. Näyttää näet ensi arviolta siltä, että jäsenvaltio ei voi saada

poistetuksi markkinoilta koneita, joita komission toimi ei koske, eikä estää niiden liikkeelle laskemista tai käyttöön ottamista.

54 Tämän analyysin lopuksi on todettava, että näyttää ensi arviolta siltä, että komission toimella velvoitetaan jäsenvaltiot, joille se on osoitettu, estämään koneiden markkinoille saattaminen tai liikkeelle laskeminen jäsenvaltioiden alueella sekä poistamaan markkinoilta siellä olevat koneet. Komission toimi näyttää siis ensi arviolta velvoittavan jäsenvaltiot toimimaan tietyllä tavalla, eikä siinä ilmeisesti jätetä niille mahdollisuutta ryhtyä tai olla ryhtymättä toimenpiteisiin silloin, kun komissio katsoo, että koneet ovat omiaan vaarantamaan henkilöiden tai eläinten terveyden ja turvallisuuden, tai omaisuuden.

55 Ei siis voida ensi arviolta sulkea pois sitä, että riidanalainen toimi koskee kantajaa suoraan.

56 Kolmanneksi on muistutettava, että päätös voi koskea erikseen muita kuin sitä, jolle se on osoitettu, ainoastaan silloin, kun tämä päätös vaikuttaa niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan näin ollen yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu, on yksilöity (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197, s. 223, Kok. Ep. I, s. 181).

57 Koska komission lausunto koskee nimenomaisesti ja yksinomaan kantajan valmistamia koneita, kun siinä katsotaan, että 27.6.2001 tehty päätös on perusteltu

yhtäältä ennen 4.8.2000 valmistettujen P40VEI-mallisten puristinten ja toisaalta P40VE- ja P50VE-mallisten puristinten osalta, on katsottava, ettei ole ensi arviolta mahdotonta, että riidanalainen toimi koskee kantajaa erikseen.

58 Näin ollen ei voida ensi arviolta sulkea pois sitä, että riidanalainen toimi koskisi kantajaa suoraan ja erikseen ja että pääasian kanne olisi siis otettava tutkittavaksi.

59 Komission väitteet, joilla pyritään osoittamaan, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, on näin ollen hylättävä.

60 Lisäksi on todettava, että kantaja on pääasian kanteessaan vaatinut vahingonkorvausta EY 235 artiklan ja EY 288 artiklan 2 kohdan perusteella. Välitoimista päättävän tuomarin käytettävissä olevien tietojen perusteella ei ole mitään syytä uskoa, ettei kyseistä kannetta voida ottaa tutkittavaksi.

Välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottaminen

61 Komissio katsoo, että kantaja ei ole esittänyt välitoimihakemuksen tosiseikkoja koskevassa osassa mitään konkreettista seikkaa, jonka avulla välitoimista päättävän tuomarin olisi mahdollista arvioida vahingon vakavuutta ja korjaamattomuutta, eikä niin muodoin kiireellisyyttä, jolla pyydetyn lykkäämistoimen myöntämistä voitaisiin perustella.

62 Hakemuksessa ei komission mukaan myöskään osoiteta mahdollista syy-yhteyttä väitetyn vahingon ja riidanalaisen toimen väitettyjen vaikutusten välillä.

63 Komission mukaan hakemus ei näin ollen täytä työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaisia edellytyksiä.

64 On muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäisen kohdan ja työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan, johon kyseisen työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdassa viitataan, mukaan kanteen on sisällettävä yhteenveto seikoista, joihin kanne perustuu. Tämä on tehtävä riittävän selvästi ja täsmällisesti, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tarvittaessa antaa asiassa ratkaisun ilman täydentäviä tietoja. Jotta oikeusvarmuuden ja hyvän oikeudenkäytön vaatimusten toteutuminen taattaisiin, kanne voidaan ottaa tutkittavaksi vain, jos olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, käyvät ainakin yhteenvedonomaisesti mutta samalla johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi ilmi itse kannekirjelmästä (ks. asia T-91/04, Just v. komissio, määräys 8.12.2005, Kok. H. 2005, s. I-A-395 ja II-1801, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-171/05 R II, Nijs v. tilintarkastustuomioistuin, määräys 17.2.2006, Kok. H. 2006, s. I-A-2-11 ja II-A-2-47, 23 kohta).

65 Käsiteltävänä olevassa asiassa on yhtäältä todettava, että vaikka onkin totta, että välitoimihakemus on laadittu varsin lyhyesti, se on kuitenkin ymmärrettävä ja siinä esitetään, vaikkakin yhteenvedonomaisesti, vahinko, jolle kantaja katsoo altistuneensa riidanalaisen toimen johdosta.

66 Kantaja väittää nimittäin pääasiallisesti, että jos jäsenvaltioiden olisi toteutettava riidanalaisen toimen mukaisesti niiden koneiden markkinoille saattamista tai käyttöön ottamista koskevia rajoitus- tai kieltotoimenpiteitä, joita kyseinen päätös koskee, tämä pahentaisi sen taloudellisia vaikeuksia vaikuttaessaan sen koneiden myynnin lisäksi myös sen koko toimintaan, joka voisi näin ollen vakavasti vaarantua.

67 Toisaalta väitetyn vahingon ja riidanalaisen toimen mahdollisten vaikutusten välisen syy-yhteyden osoittamisen osalta on todettava, että kyseessä on asia, joka kuuluu kantajan kiireellisyysedellytyksen osoittamisen osalta esittämien väitteiden arviointiin eikä välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottamista koskevaan problematiikkaan.

68 Näin ollen on katsottava, että kantajan hakemuksessaan esittämistä seikoista käy riittävän selvästi ja täsmällisesti ilmi vakavan ja korjaamattoman vahingon uhka, joka riidanalaisesta toimesta kantajalle aiheutuu.

69 Välitoimihakemus on näin ollen otettava tutkittavaksi.

Aineellinen kysymys

Fumus boni juris

– Asianosaisten lausumat

70 Riidanalainen toimi on kantajan mukaan täysin perusteeton, koska Conseil d'État on 4.12.2002 antamallaan tuomiolla kumonnut 27.6.2001 tehdyn päätöksen.

71 Komission mukaan Conseil d'État kumosi 27.6.2001 tehdyn päätöksen sen tekemiseen johtaneen menettelyn lainvastaisuuden vuoksi eikä sen asiasisällöstä

johtuvien syiden vuoksi. Komissio esittää, että sen asiana on näin ollen edelleen ottaa kantaa Ranskan viranomaisten toteuttamiin toimenpiteisiin tästä Conseil d'État'n suorittamasta kumoamisesta huolimatta.

72 Komissio katsoo, että direktiivin 98/37 7 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn tarkoituksena on taata samanlainen terveyden ja turvallisuuden suojelun taso koko yhteisössä. Se mahdollistaa komission mukaan jäsenvaltioiden varoittamisen mahdollisista vaaroista, jotka johtuvat sellaisten koneiden vapaasta liikkuvuudesta, joihin on jo kohdistettu aineellisesti perusteltu kansallinen rajoitustoimenpide. Se katsoo, että tämän menettelyn tehokas vaikutus vaarantuisi, jos se, että kansallinen tuomioistuin kumoaa kyseisen toimenpiteen menettelyvirheen vuoksi, estäisi väistämättä komissiota esittämästä lausuntoaan kyseessä olevasta toimenpiteestä ja toimittamasta sitä kaikille jäsenvaltioille.

73 Komissio katsoo lisäksi, että direktiivin 98/37 7 artiklassa ei sitä paitsi anneta sille mahdollisuutta olla ottamatta kantaa siinä tapauksessa, että asianomainen jäsenvaltio ei ole peruuttanut ilmoitusta ja on jopa pyytänyt myöhemmin komissiota ottamaan kantaa, vaikka ilmoitetulla kansallisella toimenpiteellä ei ole enää vaikutuksia.

74 Ranskan viranomaiset ovat komission mukaan pyytäneet 8.4.2005 päivätyssä kirjeessä tätä antamaan riidanalaisen toimen Conseil d'État'n tuomiosta huolimatta.

75 Lopuksi komissio väittää, että kansallisen tuomioistuimen päätöksen, jolla kumotaan kansallinen toimenpide, vaikutukset eivät voi ulottua niin pitkälle, että siitä aiheutuisi automaattisesti riidanalaisen toimen kaltaisen yhteisön toimen lainvastaisuus, vaikka kyseinen yhteisön toimi onkin annettu yhteydessä kansalliseen toimenpiteeseen.

– Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

76 On todettava, että Conseil d'État kumosi 27.6.2001 tehdyn päätöksen 4.12.2002 antamallaan tuomiolla.

77 Toisin kuin komissio väittää, 27.6.2001 tehdyn päätöksen kumoamiseen johtaneilla syillä ei näytä olevan juurikaan merkitystä.

78 On nimittäin syytä korostaa, että Ranskan viranomaiset eivät ole tehneet uutta päätöstä, jossa vahvistetaan 27.6.2001 tehdyssä päätöksessä tehdyt arvioinnit kantajan valmistamien koneiden osalta, vaikka menettelyvirheestä johtunut 27.6.2001 tehdyn päätöksen kumoaminen ei näyttänyt asiakirjoista ilmenevien seikkojen perusteella mitenkään estävän sitä, että ne toteuttaisivat välittömästi uuden toimenpiteen niiden työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi, joiden tehtävänä on kyseisten koneiden käyttö.

79 Sikäli kuin direktiivin 98/37 7 artiklassa säädetty menettely edellyttää, että kansallinen toimenpide on ilmoitettu komissiolle, sen vireillepano edellyttää ensi arviolta, että kyseinen toimenpide on edelleen olemassa silloin, kun komissio ottaa asiaan kantaa.

80 Direktiivissä 98/37 säädetyn menettelyn tarkoituksena on nimittäin ensi arviolta ottaa kantaa siihen, onko kansallinen toimenpide perusteltu, mikä edellyttää, että toimenpide on olemassa.

81 Komissio ei voi ensi arviolta turvautua niihin syihin, jotka johtivat kansallisen tuomioistuimen kumoamaan päätöksen, sen ratkaisemiseksi, onko kyseinen toimenpide edelleen olemassa vai ei. Ei sitä paitsi voida sulkea pois sitä, että jos

menettelyvirhettä, jonka johdosta Conseil d'État kumosi 27.6.2001 tehdyn päätöksen, ei olisi tapahtunut, päätöksen sisältö olisi ollut toinen, tai että kyseinen päätös olisi myös aineellisesti lainvastainen menettelyvirheestä riippumatta. Lisäksi tällainen tilanne, jossa komissio jättäisi ottamatta huomioon kansallisen tuomioistuimen päätöksen oikeusvoiman, aiheuttaisi ensi arviolta oikeudellista epävarmuutta, mitä ei voida hyväksyä.

82 Myöskään se, että 27.6.2001 tehdystä päätöksestä on ilmoitettu, ei voi ensi arviolta riittää siihen, että kyseinen päätös tai sen sisältö olisi edelleen olemassa sen kumoamisen jälkeen. Komissio ei nimittäin ilmeisesti ota kantaa toimenpiteestä ilmoittamiseen vaan itse toimenpiteeseen.

83 Direktiivin 98/37 4 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltiot eivät sitä paitsi saa kieltää, rajoittaa tai estää kyseisen direktiivin 98/37 säännösten mukaisten koneiden tai turvakomponenttien saattamista markkinoille ja ottamista käyttöön alueellaan.

84 Koska Conseil d'État on käsiteltävänä olevassa asiassa kumonnut 27.6.2001 tehdyn päätöksen ja koska Ranskan viranomaiset eivät ole toteuttaneet mitään muuta toimenpidettä, valmistettujen koneiden on ilmeisesti katsottava olevan direktiivin 98/37 säännösten mukaisia kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja niitä koskee näin ollen vaatimustenmukaisuusolettama direktiivin 98/37 5 artiklan 1 kohdan nojalla. Tämän vuoksi jäsenvaltiot eivät voi ensi arviolta kieltää, rajoittaa tai estää niiden markkinoille saattamista ja käyttöön ottamista alueellaan.

85 Riidanalainen toimi näyttää kuitenkin ensi arviolta johtavan siihen, että jäsenvaltioiden on estettävä koneiden markkinoille saattaminen ja käyttöön ottaminen direktiivin 98/37 7 artiklassa säädetyn menettelyn rajoissa toteutettujen kansallisten suojatoimenpiteiden puuttuessa, mikä näyttää ensi arviolta olevan direktiivillä perustetun järjestelmän vastaista.

86 Lisäksi riidanalaisen toimen perustelut eivät selvästikään ole riittäviä täsmällisen ja oikean tiedon takaamiseksi niille, joille toimi on osoitettu.

87 Riidanalaisessa toimessa ei nimittäin mainita sitä, että Conseil d'État on kumonnut 27.6.2001 tehdyn päätöksen. Tällainen laiminlyönti on selvästi omiaan antamaan vaikutelman, että toimenpide, johon komissio otti kantaa vuoden 2006 syyskuussa, on edelleen voimassa Ranskassa, vaikka Conseil d'État'n 4.12.2002 tekemän kumoamisratkaisun vuoksi katsotaan, ettei sitä ole koskaan ollut olemassa.

88 Lopuksi on korostettava, että se, että Ranskan viranomaiset pyysivät vuonna 2005 komissiota antamaan lausunnon, ei näytä ensi arviolta voivan antaa komissiolle oikeutta olla ottamatta huomioon Conseil d'État'n tuomiota ja tämän vaikutuksia toimeen, johon asian saattaminen sen käsiteltäväksi direktiivin 98/37 nojalla perustuu. Tämä Ranskan viranomaisten pyyntö johtaa lisäksi pohtimaan syitä, joiden vuoksi komissio on antanut riidanalaisen toimen yli viisi vuotta sen jälkeen, kun 27.6.2001 tehdystä päätöksestä oli ilmoitettu, vaikka Conseil d'État oli kumonnut tämän päätöksen neljä vuotta aikaisemmin.

89 Ranskan viranomaisten komissiolle osoittamasta 8.4.2005 päivätystä kirjeestä näyttäisi nimittäin ensi arviolta ilmenevän, että näiden esittämän pyynnön olennaisena vaikuttimena oli toive saada komissiolta päätös, jonka avulla ne voisivat varmistaa puolustuksensa vahingonkorvausoikeudenkäynnissä, jonka kantaja oli aloittanut niitä vastaan.

90 Työntekijöiden turvallisuuteen ja terveyteen liittyvät syyt, joihin sekä komissio tämän asian yhteydessä että Ranskan viranomaiset kyseisessä kirjeessä vetoavat, eivät nimittäin näytä ymmärrettäviltä. Yhtäältä komissio on siis tarvinnut yli viisi vuotta päätöksen tekemiseksi, mikä ei vaikuta yhteensopivalta sellaisen tavoitteen kanssa, joka vaikuttaa pikemminkin vaativan kiireellisiä toimenpiteitä. Toisaalta

Ranskan viranomaiset eivät puolestaan ole toteuttaneet uutta kantajan koneisiin kohdistuvaa kieltoa huolimatta siitä, että 27.6.2001 tehdyn päätöksen kumoamisen perusteena oli menettelyvirhe ja että, jos näin ollen oletetaan, että toimenpide olisi ollut tarpeellinen, mikään ei näyttänyt estävän niitä toteuttamasta välittömästi toimenpidettä niiden työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi, joiden tehtävänä on kyseisten koneiden käyttäminen.

91 Lisäksi on korostettava, että kantaja esitti komission sitä kiistämättä kuulemistilaisuudessa, että koneet, jotka Ranskan viranomaiset olivat tutkineet ja joiden ne olivat katsoneet olevan omiaan vaarantamaan henkilöiden terveyden ja turvallisuuden, ostanut ranskalainen yritys oli tehnyt niihin muutoksia ja että niissä todettuja toimintahäiriöitä ei ollut enää kantajan myydessä kyseiset koneet.

92 Nämä kantajan väitteet, jotka eivät myöskään näytä ensi arviolta olevan perusteettomia komission toteamusten, sellaisina kuin ne ilmenevät riidanalaisesta toimesta, merkityksen arvioinnin osalta, edellyttävät tarkastelua, jota välitoimista päättävä tuomari ei voi tässä vaiheessa suorittaa.

93 Edellä esitetyn perusteella kantajan ensimmäisen perusteen osalta esittämät tosiseikat ja oikeudelliset seikat saavat välitoimista päättävän tuomarin – hänellä olevien tietojen nojalla – epäilemään vakavasti riidanalaisen toimen laillisuutta. Käsiteltävänä olevaa hakemusta ei siis voida hylätä fumus boni jurisin puuttumisen vuoksi, joten on selvitettävä, täyttääkö se kiireellisyyttä koskevan edellytyksen.

Kiireellisyys

– Asianosaisten lausumat

94 Hakemuksessaan kantaja rajoittuu pääasiallisesti väittämään, että riidanalainen toimi saattaisi vaarantaa vakavasti sen toimintojen jatkamisen tai jopa estää niiden jatkamisen. Se väittää tältä osin, että sen välittömän ja välillisen taloudellisen vahingon lisäksi, jonka uhriksi se on jo nyt joutunut 27.6.2001 tehdyn päätöksen johdosta, sen taloudellinen tilanne voisi heikentyä merkittävästi, jopa kohtalokkaasti, jos jäsenvaltiot toteuttaisivat riidanalaisen toimen nojalla toimenpiteitä, joilla kielletään kyseisessä päätöksessä tarkoitettujen koneiden markkinoille saattaminen ja käyttöön ottaminen.

95 Kuulemistilaisuudessa kantaja täsmensi, että tämä ei vaikuttaisi ainoastaan riidanalaisessa toimessa tarkoitettujen puristinten myyntiin vaan että lisäksi sen koneiden maine uhkaisi siinä tilanteessa vakavasti vaarantua, mikä voisi, kun otetaan huomioon, että kyseessä on pieni yritys, vaikuttaa vakavasti sen koko toimintaan ja näin ollen ajaa sen konkurssiin sen nykyinen taloudellinen tilanne huomioon ottaen.

96 Kantaja ilmoitti kuulemistilaisuudessa myös, että se oli kaiken lisäksi vaarassa joutua vastaamaan asiakkaidensa nostamiin vahingonkorvauskanteisiin, jotka johtuivat näiden ostamien koneiden väitetystä vaatimustenvastaisuudesta.

97 Kantajaa kehotettiin kyseisessä kuulemistilaisuudessa toimittamaan lisätietoja liikevaihdostaan ja myynnistään niissä eri jäsenvaltioissa, joissa se toimii.

98 Niiden seikkojen perusteella, jotka kantaja on tuonut välitoimista päättävän tuomarin tietoon kirjaamon 9.3.2007 saapuneeksi kirjaamalla asiakirjalla, sen valmistamiin puristimiin liittyvä liikevaihto on laskenut 2 599 943,18 eurosta vuoden 2000 osalta 796 918,25 euroon vuonna 2006, kun taas yrityksen kokonaisliikevaihto on laskenut 7 188 804,58 eurosta vuoden 2000 osalta 4 188 829,20 euroon vuonna 2006.

99 Lisäksi kantaja selittää, että sen liikevaihdon laskeminen on pakottanut sen turvautumaan suurempaan pankkien rahoitukseen ja luottojärjestelyihin niin, että sen velkaantuminen on lisääntynyt vuoden 2000 aikaisesta 1 679 788 eurosta 2 686 237 euroon vuoden 2005 lopussa, ja tämän velkaantumisen lisäksi tulevat yhtiökumppanien vuoden 2006 ensimmäisten kuukausien aikana maksamat 200 000 euron suuruiset ylimääräiset rahoitusosuudet.

100 Kun otetaan huomioon kantajan nykyinen tilanne, yhtiön liikevaihdon lisääntyvä aleneminen voisi kantajan mukaan saada sen velkojat ja erityisesti pankit peruuttamaan sille myönnetyt luotot, minkä seurauksena olisi yhtiön konkurssi.

101 Lisäksi kantaja katsoo, että riidanalaisen toimen voimassa pitäminen voi vaikuttaa sen kilpailuasemaan ja että siitä johtuvaa vahinkoa ei voida riittävästi korvata vahingonkorvauksella oikeudenkäynnin jälkeen, kun taas täytäntöönpanon lykkäämistoimella voitaisiin välttää tällaiset seuraukset markkinoilla.

102 Komissio katsoo pääasiallisesti, että kantaja ei osoita, että sitä uhkaisi vakava ja korjaamaton vahinko riidanalaisen toimen johdosta.

103 Aluksi on huomautettava, että komissio väittää täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamisen osalta, että kantaja ei osoita syy-yhteyttä esittämänsä vahingon ja riidanalaisen toimen mahdollisten vaikutusten välillä. Komissio väittää, että kantajalle mahdollisesti aiheutuva vahinko ei voisi johtua riidanalaisesta toimesta vaan toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot mahdollisesti toteuttavat komission kyseisen toimen johdosta.

104 Lisäksi komissio esittää ensinnäkin, että taloudellinen vahinko, johon kantaja vetoaa, on pelkästään hypoteettinen, koska kantaja ei komission mukaan osoita, että jäsenvaltiot ovat toteuttaneet täytäntöönpanotoimenpiteitä – tai ovat toteuttamaisillaan niitä – komission riidanalaisen lausunnon antamisen johdosta.

105 Sitä paitsi komissio väittää, että jos tällaisia toimenpiteitä toteutettaisiin, siitä voisi seurata kantajalle ainoastaan taloudellista vahinkoa, joka olisi määritelmän mukaan korjattavissa.

106 Toiseksi komissio väittää, että kantajan toimittamat tiedot eivät todista, että tälle aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

107 Ensinnäkin komissio väittää, että se ei voi tietää, kuinka montaa puristintyyppiä ja minkä tyyppisiä puristimia kantaja on valmistanut ja myynyt viime vuosien aikana, mutta että niiden tietojen perusteella, jotka se on voinut kerätä Internetistä, kantaja valmistaa ja myy tällä hetkellä ainakin 17:ää puristintyyppiä, joista ainoastaan kolmea koskee 27.6.2001 tehty päätös ja näin ollen riidanalainen toimi.

108 Toiseksi kantajan toimittamat tiedot liittyvät komission mukaan ainoastaan sen kokonaisliikevaihtoon ja sen puristinten alan liikevaihtoon vuodesta 2000 vuoteen 2006 ulottuvalla ajanjaksolla, ja ne liittyvät näin ollen ainoastaan riidanalaisen toimen toteuttamista edeltäneeseen taloudelliseen tilanteeseen eivätkä siis kuvasta toimen seurauksia.

109 Kolmanneksi komissio katsoo, että vuotta 2006 koskevien tietojen avulla ei voida saada selville vaikutuksia, jotka riidanalaisella toimella oli puristinten alan liikevaihtoon riidanalaisen toimen toteuttamisajankohdan ja vuoden 2007 alun välisenä aikana.

110 Neljänneksi komissio katsoo, että kantajan puristinten alan liikevaihtoon liittyvät tiedot viittaavat erotuksetta kaikentyyppisiin tämän valmistamiin ja myymiin puristimiin. Kantaja ei komission mukaan esitä mitään tietoa, joka koskisi kansallisen kiellon ja riidanalaisen toimen kohteena olevien kolmen puristintyypin erityisen liikevaihdon kehittymistä. Se ei näin ollen esitä todisteita riidanalaisessa toimessa tarkoitettuihin puristintyyppeihin liittyvän liikevaihdon mahdollisesta alenemisesta.

111 Viidenneksi kantajan kokonaisliikevaihdon vaihtelut eivät komission mukaan kuvasta sen puristinten alan liikevaihdon vaihteluja.

112 Kuudenneksi komissio esittää, että puristinten alan kokonaisliikevaihdon asteittainen aleneminen (2 599 943,18 euroa vuonna 2000, 796 918,25 euroa vuonna 2006), lukuun ottamatta ajanjaksoa 2003–2004, jolloin kyseinen liikevaihto kasvoi, ei välttämättä kuvasta puristinten alan liikevaihdon vaihteluja tietyissä jäsenvaltioissa. Näin ollen huolimatta puristinten alan kokonaisliikevaihdon alenemisesta vuosien 2005 ja 2006 välisenä aikana (jolloin se laski 1 059 064,37 eurosta 796 918,25

euroon) alan liikevaihto on komission mukaan selvästi kasvanut Saksan (262 512,07 eurosta 333 812,75 euroon), Suomen (36 150,00 eurosta 50 025,00 euroon), Portugalin (31 531,50 eurosta 49 845,00 euroon) ja Puolan (0 eurosta 33 320,00 euroon) markkinoilla.

113 Seitsemänneksi toimitetut tiedot eivät komission mukaan osoita mitään yhteyttä yhtäältä koko puristinten alan liikevaihdon vaihteluiden ja Ranskan liikevaihdon vaihteluiden välillä ja toisaalta Ranskan liikevaihdon vaihteluiden ja kunkin muun jäsenvaltion liikevaihdon vaihtelujen välillä.

114 Kahdeksanneksi komissio moittii kantajaa siitä, että se ei ole toimittanut mitään tietoa, jonka avulla olisi mahdollista arvioida, millä perusteella se on laskenut liikevaihdon menetykset, jotka se väittää kärsineensä 27.6.2001 tehdyn päätöksen johdosta.

115 Yhdeksänneksi komissio väittää, että kantaja ei esitä mitään tietoa, joka koskee asianomaisten markkinoiden ja sen hallussa olevien markkinaosuuksien määrittämistä kokonaisuudessaan ja eri jäsenvaltioissa ennen riidanalaisen toimen antamista ja sen jälkeen. Puristinmarkkinoiden ominaispiirteitä ja kantajan hallussa olevia tämän alan markkinaosuuksia koskevien objektiivisten seikkojen puuttuessa sen toimittamilla tiedoilla, jotka koskevat sen kokonaisliikevaihtoa ja puristinten alan liikevaihtoa, ei ole komission mukaan asian kannalta mitään merkitystä. Niiden avulla ei voida varsinkaan saada selville, heijastaako – ja missä määrin – kantajan liikevaihdon asteittainen aleneminen asianomaisten markkinoiden vaihteluita vai voiko se aiheutua muista tekijöistä.

116 Lopuksi komissio katsoo, että minkään kantajan esittämän seikan avulla ei voida osoittaa yhtäältä sitä, onko kantajan kokonaisliikevaihdon ja puristinten alan liikevaihdon aleneminen vuosina 2000–2006 27.6.2001 tehdyn päätöksen ja riidanalaisen toimen välitön seuraus ja missä määrin se on niiden seuraus, eikä toisaalta sitä, mitkä ovat riidanalaisen toimen seuraukset.

117 Kolmanneksi komissio esittää, että riidanalainen toimi ja niin muodoin mahdolliset kansalliset toimenpiteet, joita kyseisessä päätöksessä edellytetään, koskevat ainoastaan kolmea niistä 17 puristintyypistä, joita kantaja tällä hetkellä valmistaa ja myy. Riidanalainen toimi ei siis komission mukaan vaikuta kantajan toimintoihin sen valmistamien muiden koneiden osalta.

118 Vaikka oletettaisiin, että kansallisten kieltojen toteuttaminen olisi välitön ja automaattinen seuraus riidanalaisen toimen tiedoksiantamisesta jäsenvaltioille, kantajalta jää tarkempien tietojen puuttuessa komission mukaan osoittamatta, mikä vaikutus tällaisilla toimenpiteillä voisi olla sen liikevaihtoon, koska nämä toimenpiteet koskevat ainoastaan kolmea 17 konetyypistä. Kantaja ei komission mukaan myöskään osoita, että kyseiset toimenpiteet aiheuttaisivat välittömästi sen kokonaisliikevaihdon alenemisen, tiettyjen pankkiluottojen peruuttamisen ja lopulta sen konkurssin.

119 Neljänneksi komissio katsoo, että kantajan vähäinen kiirehtiminen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen tekemisessä osoittaa, että mitään vakavan ja korjaamattoman vahingon vaaraa ei ole. Kantaja, joka sai tiedon komission riidanalaisesta toimesta 11.10.2006, nosti komission mukaan pääasian kanteen vasta 6.12.2006 ja teki välitoimihakemuksen 18.1.2007.

120 Viidenneksi komissio väittää riidanalaisesta toimesta kantajan kilpailijoille mahdollisesti aiheutuvan edun osalta, että ei voida tosin sulkea pois sitä, että kantajalle aiheutuu tai uhkaa aiheutua taloudellisia seurauksia 27.6.2001 tehdyn päätöksen tai riidanalaisen toimen johdosta, mutta vaikka oletettaisiin, että tällaiset vaikutukset ovat riidanalaisen toimen välitön seuraus eivätkä johdu 27.6.2001 tehdystä päätöksestä tai siitä, että talouden toimijat ennakoivat kansallisten toimenpiteiden toteuttamista riidanalaisen päätöksen johdosta, kyseiset vaikutukset kohdistuvat joka tapauksessa ainoastaan kantajan tosiasialliseen asemaan eivätkä sen oikeudelliseen asemaan.

– Välitoimista päättävän tuomarin arviointi

121 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava sen perusteella, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta vältettäisiin vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutuminen välitoimea hakevalle asianosaiselle (ks. asia T-303/04 R, European Dynamics v. komissio, määräys 10.11.2004, Kok. 2004, s. II-3889, 65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

122 Vaikka joitakin poikkeustilanteita lukuun ottamatta taloudellista vahinkoa ei voida pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavana, koska siitä voidaan myöhemmin maksaa korvausta, välitoimi on perusteltu siinä tapauksessa, että on ilmeistä, että tällaisen toimen puuttuessa hakija joutuisi sellaiseen tilanteeseen, joka voisi vaarantaa sen olemassaolon ennen pääasian käsittelyn päättävän ratkaisun antamista (asia T-181/02 R, Neue Erba Lautex v. komissio, määräys 3.12.2002, Kok. 2002, s. II-5081, 84 kohta).

123 Osapuolen, joka vetoaa vakavaan ja korjaamattomaan vahinkoon, on näytettävä toteen sen tapahtuminen (asia C-278/00 R, Kreikka v. komissio, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8787, 14 kohta). Vahingon välitöntä uhkaa ei tarvitse näyttää toteen

ehdottoman varmasti, sillä – varsinkin silloin, kun vahingon syntyminen riippuu useiden seikkojen yhteisvaikutuksesta – riittää, että vahingon syntyminen on ennustettavissa riittävän todennäköisesti (edellä 19 kohdassa mainittu asia komissio v. Atlantic Container Line ym., määräyksen 38 kohta ja asia T-73/98 R, Prayon-Rupel v. komissio, määräys 15.7.1998, Kok. 1998, s. I-2769, 38 kohta).

124 Mitä ensiksi tulee kantajan esittämän vahingon ja riidanalaisen toimen mahdollisten vaikutusten väliseen syy-yhteyteen, on muistutettava, että kuten edellä 54 kohdassa on katsottu, näyttää ensi arviolta siltä, että riidanalaisella toimella velvoitetaan jäsenvaltiot, joille se on osoitettu, estämään kantajan koneiden markkinoille saattaminen ja liikkeelle laskeminen jäsenvaltioiden alueella sekä poistamaan markkinoilta siellä olevat koneet ja että siinä ei ensi arviolta jätetä jäsenvaltioille mahdollisuutta ryhtyä tai olla ryhtymättä toimenpiteisiin vaan päinvastoin velvoitetaan ne toimimaan tietyllä tavalla.

125 Vahinko, jonka kantaja väittää uhkaavan tapahtua, eli sen koko liikevaihtoon mahdollisesti vaikuttava, riidanalaisessa toimessa tarkoitettujen koneiden myynnille ja sen maineelle aiheutuva vahinko, mikä saattaa ajaa sen konkurssiin, ei seuraa näin ollen kansallisista toimenpiteistä, joilla ainoastaan pannaan kyseinen toimi täytäntöön kussakin jäsenvaltiossa, vaan itse riidanalaisesta toimesta, jossa ensi arviolta edellytetään tällaisten toimenpiteiden toteuttamista.

126 Lisäksi on hylättävä heti alkuun komission väitteet, joiden mukaan ei ole kuitenkaan osoitettu, että jäsenvaltiot olisivat tähän mennessä toteuttaneet tällaisia toimenpiteitä.

127 Koska välitoimihakemuksen tarkoituksena on nimenomaan estää ennakolta jäsenvaltioita toteuttamasta kyseisiä toimenpiteitä – olettaen, että edellytykset kyseisten välitoimien myöntämiselle ovat olemassa – riidanalaisen toimen

täytäntöönpanon lykkäämisessä ei voida odottaa, että kyseiset toimenpiteet on toteutettu.

128 Toiseksi on todettava, että kantajan toimittamat tiedot osoittavat, että sen kokonaisliikevaihto sekä erityisesti sen puristinten alan liikevaihto on alentunut asteittain ja huomattavasti vuosien 2000 ja 2006 välisenä aikana. Poikkeuksena olevat vuodet 2004 ja 2006 sekä tietyt maakohtaiset tulokset eivät aseta kyseenalaiseksi tätä suuntausta. On todettava, että kyseinen alentuminen on 42 prosenttia seitsemässä vuodessa kokonaisliikevaihdon osalta ja 70 prosenttia pelkästään puristinten alan osalta.

129 Kantajan esittämistä tiedoista, jotka koskevat sen velkoja, käy myös ilmi sen suuri velkaantuminen pankeille, joka oli yli 2 600 000 euroa vuoden 2005 lopussa.

130 Kantaja esittää, että sen nykyisten taloudellisten vaikeuksien paheneminen saattaa olla sille kohtalokasta. Tämä paheneminen voi olla seurausta yhtäältä riidanalaisessa toimessa tarkoitettujen koneiden markkinoille saattamisen ja käyttöön ottamisen kieltämisestä ja toisaalta tällaisesta kieltotoimenpiteestä mahdollisesti johtuvasta kantajan kaupallisen maineen ja sen koneiden maineen vahingoittumisesta, joka voi vaikuttaa sen koko liikevaihtoon.

131 On ensinnäkin korostettava, että riidanalaisen toimen täytäntöönpano voisi johtaa siihen, että kaikissa jäsenvaltioissa estetään kyseisessä päätöksessä tarkoitetun tyyppisten koneiden myynti. Siitä johtuva taloudellisen tilanteen merkittävä heikentyminen puristinten alan osalta näyttää näin ollen tulleen näytetyksi toteen riittävän todennäköisesti.

132 Kantajan puristinten alan liikevaihto on kuitenkin tällä hetkellä vain vähän alle 20 prosenttia sen kokonaisliikevaihdosta.

133 Näin ollen on tutkittava, ovatko kantajan väitteet siitä, että riidanalaisesta toimesta mahdollisesti aiheutuva sen kaupallisen maineen vahingoittuminen voisi vaikuttaa sen koko toimintaan, asian kannalta merkityksellisiä.

134 Ensiksi on katsottava, että oikeuskäytäntö, joka koskee yrityksen maineen vahingoittumista julkisesta hankintamenettelystä syrjäyttämisen johdosta ja jossa hylätään väite, jonka mukaan kyseessä on vakava ja korjaamaton vahinko (asia T-195/05 R, Deloitte Business Advisory v. komissio, määräys 20.9.2005, Kok. 2005, s. II-3485, 126 kohta ja edellä 121 kohdassa mainittu asia European Dynamics v. komissio, määräyksen 82 kohta), ei vaikuta merkitykselliseltä arvioitaessa sellaista maineen vahingoittumista, joka voi vaikuttaa kantajaan käsiteltävänä olevassa asiassa. Sitä, että asianomaisen kanssa ei tehdä sopimusta, ei näet voida verrata siihen, että osa asianomaisen tuotteista luokitellaan vaarallisiksi henkilöiden terveydelle ja turvallisuudelle.

135 Tältä osin on korostettava, että yhteisöjen tuomioistuin on pitänyt haitallisena sitä, että yrityksen, jonka koneilla on CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä ja jonka turvallisuus saatetaan kyseenalaiseksi direktiivin 98/37 mukaisten kansallisten kieltotoimenpiteiden puuttuessa, maine vahingoittuu (ks. vastaavasti asia C-470/03, AGM-COS.MET, tuomio 17.4.2007, Kok. 2007, s. I-2749, 61–65 kohta).

136 Käsiteltävänä olevassa asiassa on katsottava, että komission päätös, jolla voidaan ensi arviolta velvoittaa kaikki jäsenvaltiot toteuttamaan kauppaa rajoittavia toimenpiteitä – tässä tapauksessa kyseisten koneiden markkinoille saattamista ja liikkeelle laskemista koskevia kieltotoimenpiteitä – kyseisistä koneista henkilöiden terveydelle ja turvallisuudelle aiheutuvien riskien vuoksi, voi vahingoittaa kyseisiä koneita valmistavan yrityksen mainetta.

137 Tällaisen vahingoittumisen haitallisuus on näin ollen tunnustettava.

138 Käsiteltävänä olevassa asiassa on myös otettava huomioon se, että riidanalaisessa toimessa ei mainita sitä, että Conseil d'État on kumonnut alkuperäisen kansallisen toimenpiteen eli 27.6.2001 tehdyn päätöksen, eikä sitä, että kyseisen kumoamisen jälkeen Ranskan viranomaiset eivät ole toteuttaneet mitään uutta toimenpidettä.

139 Kun otetaan huomioon käsiteltävänä olevan asian erityiset olosuhteet ja erityisesti se, että kantaja on pieni yritys, jonka tuotanto on suppeaa ja erikoistunutta – hydraulisia puristimia ja teollisuuskoneita, jotka on tarkoitettu metallikappaleiden leikkaamiseen ja lävistämiseen –, on katsottava, että on osoitettu oikeudellisesti riittävällä tavalla, että riidanalainen toimi, jossa asetetaan kyseenalaiseksi kaikissa jäsenvaltioissa tiettyjen yrityksen valmistamien koneiden turvallisuus, voi vahingoittaa sen mainetta sen koko tuotantoon nähden.

140 Komission väitteitä, joilla pyritään vakuuttamaan, että riidanalainen toimi voisi vaikuttaa ainoastaan osaan kantajan tuotannosta, ei näin ollen voida hyväksyä.

141 Näin ollen on tutkittava, onko tällainen vahinko käsiteltävänä olevassa asiassa vakava ja vaikeasti korjattavissa kantajan osalta.

142 Ensinnäkin tällainen yrityksen kaupallisen maineen ja sen tuotteiden turvallisuutta koskevan maineen vahingoittuminen on omiaan aiheuttamaan sille vahinkoa, joka on sen vaikeasti arvioitavan luonteen vuoksi vaikeasti korjattavissa.

143 Kun otetaan huomioon käsiteltävänä olevan asian olosuhteet ja se, että kantajan tuotanto on suppeaa ja erikoistunutta, tällainen vahinko voidaan lisäksi määritellä vakavaksi, koska tällaisella vahingoittumisella voi riidanalaisen toimen johdosta olla vaikutuksia kaikissa jäsenvaltioissa ja näin ollen kaikilla markkinoilla, joilla kantaja toimii, eikä ainoastaan yhdellä niistä.

144 Toiseksi kun otetaan huomioon yhtäältä se, että on kysymys pienestä yrityksestä, ja toisaalta kantajan nykyinen taloudellinen tilanne, sen maineen tällainen vahingoittuminen voi aiheuttaa sekä puristinten alalla että sen muilla toimialoilla myös sen työstökoneita koskevia korjaamattomia seurauksia sen tuotannolle ja näin ollen sen taloudelliselle kokonaistilanteelle. Näin ollen riski siitä, että se ajautuu nopeasti konkurssiin, ei näytä pelkästään hypoteettiselta vaan on päinvastoin ennakoitavissa riittävän todennäköisesti.

145 Kolmanneksi ei voida sulkea pois sitä, että kantaja joutuu alttiiksi väitteensä mukaisesti ostajiensa nostamille vahingonkorvauskanteille, jos koneet, joita nämä ovat siltä ostaneet, poistettaisiin markkinoilta direktiivin 98/37 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Sen lisäksi, että tällaiset toimenpiteet olisivat omiaan vaarantamaan kantajan kaupallisen maineen sen ostajien keskuudessa, kyseiset kanteet olisivat omiaan heikentämään kantajan taloudellista tilannetta ja niin muodoin myötävaikuttamaan vakavan vahingon toteutumiseen, johon kantaja vetoaa.

146 Käsiteltävänä olevan asian erityisten olosuhteiden perusteella on katsottava kaikki nämä seikat huomioon ottaen, että riidanalaisen toimen täytäntöönpano voi aiheuttaa kantajalle vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa saattaessaan tämän olemassaolon vaaraan niin, että pyydettyjen toimenpiteiden kiireellisyys näyttää kiistämättömältä (ks. vastaavasti asia T-44/98 R II, Emesa Sugar v. komissio, määräys 30.4.1999, Kok. 1999, s. II-1427, 131 kohta).

147 Tältä osin on korostettava, että välitoimista päättävän tuomarin on erityisesti otettava huomioon kiireellisyys, johon kantaja voi vedota, koska, kuten tämän määräyksen 76–93 kohdasta ilmenee, kantajan esittämät tosiseikat ja oikeudelliset seikat vaikuttavat erityisen vakavilta (ks. vastaavasti edellä 18 kohdassa mainittu asia Itävalta v. neuvosto, määräyksen 110 kohta ja asia T-114/06 R, Globe v. komissio, määräys 20.7.2006, Kok. 2006, s. II-2627, 140 kohta).

148 Näissä olosuhteissa muut komission väitteet, joilla pyritään kiistämään kantajaa uhkaavan vakavan ja korjaamattoman vahingon olemassaolo, eivät voi myöskään menestyä.

149 Ensinnäkin on hylättävä komission huomautukset, joiden mukaan kantajan toimittamien tietojen avulla ei voida näyttää toteen vakavan ja korjaamattoman vahingon riskin olemassaoloa.

150 Tältä osin komission perustelu, jonka mukaan vahinkoa ei ole arvioitava kokonaisuutena vaan ainoastaan suhteessa koneisiin, joita riidanalainen toimi koskee, ei voi menestyä. Kaupallisen maineen vahingoittuminen, jonka uhriksi kantajalla on riski joutua, voi nimittäin käsiteltävänä olevassa asiassa vaikuttaa sen kokonaismyyntiin ja siis vaarantaa sen koko toiminnan eikä pelkästään puristinten alaa.

151 Kantajaa ei myöskään voida moittia siitä, että se on toimittanut tietoja ainoastaan menneeltä ajalta, tässä tapauksessa vuosien 2000 ja 2006 väliseltä ajalta nämä vuodet mukaan lukien. Välitoimista päättävä tuomari voi nimittäin arvioida kyseisten tietojen avulla kantajan taloudellisen tilanteen kehitystä ja niiden sen esittämien väitteiden merkitystä, jotka koskevat sille aiheutuvaa taloudellista riskiä siinä

tapauksessa, että komission päätös ilmenisi jäsenvaltioissa kyseessä olevien koneiden myynnin kieltämisenä ja käytössä olevien koneiden poistamisena.

152 Kantajaa ei myöskään voida moittia siitä, että tiedot, jotka koskevat vaikutusta riidanalaisessa toimessa tarkoitettujen koneiden myyntiin toimen toteuttamisen jälkeen, puuttuvat, koska yhtäältä on selvää, ettei riidanalaista tointa ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja että näin ollen kantajan asiakkaat eivät voi olla selvillä sen olemassaolosta ennen kuin jäsenvaltiot panevat sen täytäntöön, ja toisaalta, koska on myös osoitettu, että jäsenvaltiot eivät ole vielä toteuttaneet tätä tarkoittavia toimenpiteitä.

153 Myöskään sillä, että Ranskan tasavallan 27.6.2001 tekemästä päätöksestä johtuvan vahingon laskentatapaa ei ole ilmoitettu, ei näytä olevan vaikutusta arvioitaessa, onko kiireellisyys näytetty toteen nyt käsiteltävänä olevan hakemuksen yhteydessä, koska kantajan suorittama arviointi mahdollisesta vahingostaan vuosien 2000 ja 2006 välisenä aikana ei ole edellytyksenä riidanalaisen toimen täytäntöönpanon lykkäämiselle, koska tämä kysymys koskee itse asiassa kantajan Ranskan tuomioistuimissa nostamaa vahingonkorvauskannetta.

154 Lisäksi kantajan markkinaosuuksia koskevien tietojen puuttuminen ei voi sinänsä poistaa niiden tietojen merkitystä, jotka tämä on toimittanut taloudellisesta tilanteestaan. Kun otetaan huomioon kantajan taloudellisen tilanteen asteittainen heikkeneminen ja kantajan tuotteiden maineeseen mahdollisesti vaikuttavasta päätöksestä aiheutuvat riskit, sillä, ovatko sen markkinaosuudet puristinten alalla huomattavia vai eivät, ei näytä olevan merkitystä.

155 Toiseksi on hylättävä komission väite, jonka mukaan kantaja osoittaa käyttäytymisellään, että kiireellisyyttä koskeva edellytys ei täyty, koska se ei nostanut

nopeammin pääasian kannettaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja koska se ei saattanut nopeammin nyt käsiteltävänä olevaa hakemusta välitoimista päättävän tuomioistuimen käsiteltäväksi.

156 Aivan aluksi on korostettava, että pääasian kanne nostettiin EY 230 artiklan viidennessä kohdassa määrätyssä kahden kuukauden määräajassa.

157 Tämän jälkeen on todettava, että välitoimihakemuksen esittämiselle välitoimista päättävälle tuomioistuimelle ei ole asetettu määräaikaa.

158 Vaikka onkin totta, että välitoimista päättävä tuomari voi joutua kiireellisyydestä päättäessään arvioimaan käsiteltävänä olevan asian olosuhteet huomioon ottaen ajankohdan, jona välitoimihakemus on esitetty (ks. vastaavasti asia T-288/02 R, AIT v. komissio, määräys 9.7.2003, Kok. 2003, s. II-2885, 17 kohta), on todettava, että pääasian kanne on nostettu 6.12.2006, kun taas nyt käsiteltävänä oleva hakemus on kirjattu kirjaamossa saapuneeksi 18.1.2007. Pääasian kanteen ja välitoimihakemuksen välistä aikaa ei voida käsiteltävänä olevassa asiassa katsoa liian pitkäksi, eikä se osoita, ettei kyseinen hakemus olisi kiireellinen.

159 Kolmanneksi vakavan ja korjaamattoman vahingon arvioinnin yhteydessä ei ole näissä olosuhteissa syytä ottaa kantaa kantajan väitteisiin, jotka koskevat vaikutusta sen kilpailuasemaan ja jotka se esittää joka tapauksessa vain toissijaisesti ja ainoastaan lisätiedoissa, jotka se on toimittanut välitoimista päättävälle tuomarille kuulemistilaisuuden jälkeen.

160 Lopuksi on katsottava, että käsiteltävänä olevassa asiassa kiireellisyyttä koskeva edellytys täyttyy.

Intressien vertailu

161 Komissio väittää, että intressien vertailu kallistuu täytäntöönpanon lykkäämistä koskevan hakemuksen hylkäämisen eduksi, koska yhteisön intressin, joka koskee terveyden ja turvallisuuden samanlaisen suojelun tason takaamista kaikissa jäsenvaltioissa, olisi joka tapauksessa mentävä kantajan erityisen intressin edelle.

162 Riidanalaisen toimen tarkoituksena on komission mukaan taata työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelu, jonka riidanalaisessa toimessa tarkoitetut koneet vaarantaisivat.

163 On kuitenkin todettava, että riidanalaisen toimen antaminen on vienyt komissiolta yli viisi vuotta ilman, että työntekijöiden terveys ja turvallisuus, joiden takaaminen on sen tehtävänä, olisi ollut vaikuttimena nopeampaan toimintaan sen osalta.

164 Ainoa selitys, jonka se kykeni tältä osin antamaan kuulemistilaisuudessa, on se, että sen on ollut välttämätöntä aloittaa menettely asiantuntijan valitsemiseksi kantajan koneiden analysointia varten ja että tämä valintamenettely on ollut ennakoitua pidempi.

165 Yhtäältä komissio ei näytä toteen näitä väitteitä. Toisaalta vaikuttaa epätodennäköiseltä, että komissio tarvitsi yli viisi vuotta asiantuntijan valitsemiseen, tämän raportin saamiseen ja lausunnon antamiseen sellaisen menettelyn yhteydessä, jonka tarkoituksena on toteuttaa suojatoimenpiteitä, jos koneet voivat vaarantaa henkilöiden terveyden ja turvallisuuden.

166 Kaiken lisäksi on muistutettava, että komissio antoi riidanalaisen toimen lopulta vasta sen jälkeen, kun Ranskan viranomaiset olivat pyytäneet sitä antamaan lausunnon, joka koski niiden ilmoittamaa toimenpidettä, jotta ne voisivat puolustautua Ranskan tuomioistuimissa aloitetun oikeudenkäynnin yhteydessä.

167 Toisaalta komissio ei ole kiistänyt kantajan väitteitä, joiden mukaan yhtään tapaturmaa ei ole sattunut 27.6.2001 tehdyn päätöksen jälkeen, ja Conseil d'État on kumonnut vuonna 2002 ainoat Ranskan viranomaisten tältä osin toteuttamat toimenpiteet, eikä uusia toimenpiteitä ole toteutettu kyseisen kumoamisen jälkeen.

168 Lisäksi on otettava huomioon se, että kantajan ensimmäisen perusteensa osalta fumus boni jurisin tueksi esittämät tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevat perustelut saavat välitoimista päättävän tuomarin käytettävissään olevien tietojen perusteella epäilemään vakavasti riidanalaisen toimen laillisuutta.

169 Intressien vertailu ei voi näin ollen kallistua täytäntöönpanon lykkäämistoimen epäämisen eduksi, kuten komissio vaatii.

170 Koska riidanalaisen toimen täytäntöönpanon lykkäämisen myöntämisedellytykset täyttyvät, kantajan hakemus on hyväksyttävä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Ranskan viranomaisten antamasta, tiettyihin IMS-merkkisiin mekaanisiin puristimiin liittyvästä kiellosta 6.9.2006 annetun komission lausunnon K(2006) 3914 täytäntöönpanoa lykätään siihen saakka, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa tuomion pääasiassa.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 7 päivänä kesäkuuta 2007.

E. Coulon — kirjaaja

B. Vesterdorf — presidentti